UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Cetera vt i[n] die sancto. Jn octa. eucharistie o[mn]ia sicut i[n] festo principali excepto R[...]. in p[ri]mis v[esperi]squod pretermittit[ur]. Jn ecclesia Magu[n]tin[...] d[...] R[...].

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

ꝙ̄ nature quia benedictōe eti
am ipa natura mutatur. Vñ
virgaꝫ tenebat moyſes ꝓiecit
eam et facta eſt ſpens. Ruꝛſ⁹
apꝓhendit caudaꝫ ſerpētis:
⁊ in virge naturam reuertit̄.
Vides ꝙ ꝓphetica grā bis
mutatā naturam eſſe ⁊ ſerpen
tis et virge. Tu autem dñe.
Cetera vt ī die ſancto. In oc
ta. euchariſtie oīa ſicut ī feſto
principali excepto ℟. in ꝑmiſ
ſis quod pretermittit̄. In ec
cleſia Maguntin dr̄ ℟. Hō q̄.
Panis in altari Lectō. I.
vſitatus āte verba ſacra
mentoꝝ vbi acceſſit conſidera
tio de pane fit caro chriſti.
Quō aūt pōt q̄ panis eſt eſſe
corpus chriſti. Conſecratō au
tem ex quib⁹ ⁊ cuius ſermoni
bus eſt dñi ieſu. Nam ꝑ reliq̄
omnia que dicuntur laus deo
offertur. Tu aūt Lcō ſecūda
Oratōes ꝑmittūtur ꝓ popu
lo pro regibus et pro ceteris.
Ubi aūt ſacramentum confi
citur iam non ſuis ſermonib⁹
ſacerdos ſed vtitur ſmonibus
chriſti. Ergo ſmo chriſti h̄ cō
ficit ſacramentū. Tu. Lcō. iij
Quis ſmo chriſti. Hic nēpe
quo fcā ſunt oīa celum terra
mare. Vides ergo ꝙ̄ operato
rius ſit ſmo chriſti. Si ergo
tanta vis eſt in ſermone domi
ni nr̄i ieſu xp̄i vt inciperet eē qð
non erat quanto magis operato
rius eſt vt ſint que erant: ⁊ in
aliud conuertantur. Tu autē
Et ſic quod erat pa Le. iiij
nis ante conſecrationē: iā cor
pus chriſti poſt ꝯſecrationem
eſt: qꝛ ſermo chriſti creaturam
mutat: ⁊ ſic ex pane corpus fit
chriſti. Et vinū cum aqua in
calice mixtum fit ſanguis cō
ſecratione verbi celeſtis. Tu.
Sed forte dicis. Lectō q̄nta
Speciem ſanguis non video
ſed habet ſimilitudineꝫ. Si
cut eīm mortis ſimilitudinem
accepiſti: ita etiam chriſti ſimili
tudinem ſanguinis bibis: vt
nullus horroꝛ cruoꝛis ſit ⁊ pre
cium tamē redemptōis opet̄.
Tu aūt domine. Lectō ſexta
Cōficit̄ aūt ſacrificiū eccl̄ie
duob⁹ ſacr̄o et re ſacr̄i id ē cor
poꝛe chriſti. Caro eius ē quā
forma panis opertā in ſacra
mento accipimus: ⁊ ſanguis
eius quē ſub vini ſpē ⁊ ſapoꝛe
potamus. Tu aūt. Cetera ſi
cut in die ſctō. Fe. vi. p⁹ octa.
corpis xp̄i ſi nō occurrit cōme
moratō alic⁹ ſci legit̄ euāgeli
um dñicale: ſi infra oct. nō eſt
lcm̄. Si ꝟo infra oct. ē lectum
qð fieri p̄t quāuis ꝯueniēti⁹
huc differat̄ ſi feſta ſctoꝝ non
impediāt tunc legūtur li. regū
cū cātu ꝺ hiſto Deus omniū.
vt ifra. Ca. ⁊ col. de dnica pre
rita. Sup bn̄d ⁊ Mag. añ de
euangelio Cetera oīa de feria

ſuo mõ ſabbato ſequẽte. Dñi
ca prima poſt oct. ſacri que ẽ
ſecunda poſt trini. ſi nõ occur/
rit feſtũ nouẽ lcõnum. Ad vs
ps Bñdcũs cũ ceteris ⁊ ſuis
aũis vt in pſalterio. Hymn⁹
O lux bt . In pmis veſ. dñi
calibus dñ de tpe officiũ dici
tur nõ mutaf vſqꝫ ad aduen/
tũ dñi. Caplm et collcã d dñi
ca pterita niſi impõeretur no/
ua hiſtoria: tunc dicitur capi.
⁊ collecta de dominica futura
℣. Veſpertina oratio : Sup
mag. añ. Cognouerũt oĩes
vt itra. Alia ſuffragia niſi cõ/
curreret commemoratio feſti/
ua alicuius ſancti. Ut itaqꝫ
multa paucis concludantur:
Nota q ſi feſtum nouem lecti
onum cadit in dominicã offi/
cium dicitur de feſto ⁊ nihil d
dñica niſi in ſabbatinis veſpe
ris. Poſt primuꝫ benedꝫ dicif
añ. de hiſtoria dominicali. ℣.
Veſpertina oro. Collcã d do
minica pterita ſi non imponi/
tur noua hiſtoria vel futura ſi
noua hiſtoria imponitur. Et
euangelium dñicale transfera
tur in proximam feriam i qua
non leguntur nouem lectiões
ſiue de ſcõ ſiue de tpe dicaf of
ficiũ. Et dñ euã. in maf. legit
ſup bñd dicaf añ. de euã. ſi de
tpe canif vel p⁹ primũ bñ. añ.
fer. ſuffra. ſi de ſcõ canif feriali
ter. ℣. Repleti ſumus. Col.

de dñica: Poſt hec ſuffra. feri
alia. Et nota qñ euãgeliũ do
minicale transfertur in feriam
in qua de ſctõ ferialiter canif
oĩa pſonabunt de ſancto p/
ter lectiones que legentur de
omelia dominicali. Poſſunt
tamen due et tres lectõnes le
gi de legenda ſancti ſi qua ha
beatur. Si vero in dominicã
venerit commemoratio ferial.
id eſt trium lectionum tũc di
miſſo ſancto officium dicẽdũ
eſt de dominica: et de ſancto
fiet tantum memoria i miſſa.
Si etiam feſtum nouem lcõ/
num cadit in diem ſabbati ve
ſpere dicuntur de ſancto cum
ſuffragiis de dominica. etiã ſi
fuerit in aduentu vel quadra
geſima. Similiter ſi feſtũ no/
uem lectionum cadit in feriaꝫ
ſecundam veſpere i die dñico
dicũtur de ſcõ cũ ſuffra. d dñi
ca. Dum ergo de tpe hoc ẽ de
dñica dicẽde ſunt veſpere: ſue
tur ordo pſcript⁹ ⁊ ſup mag.
añ. vna ex hiſto. ipoſita ſm or/
dinẽ infra ſcptũ de hiſto. De/
us oĩm. añ. Loqre dñe q: au
dit ſuus tu⁹. añ. Cognoue/
rũt oẽs a dã vſqꝫ berſabee q fi
delis ſamuel pphera eſſet dñi.
añ. Preualuit dauid i phili/
ſteo in funda et lapide in noĩe
dñi. añ. None iſte ẽ dauid de
q canebãt i choro dicẽtes ſa/
ul pcuſſit mille ⁊ dauid decẽ

milia in milib⁹ ſuis. añ. Quiſ
enim in om̄ib⁊ ſicut dauid fi-
delis inuentus eſt i regno ſuo
egrediens ⁊ pergens ad impe
rium regis. añ. Doleo ſup te
frater mi Jonatha amabilis
valde ſuper amorem mulierū
ſicut mater vnicum amat fili-
um ita te diligebaz ſagitta io
nathe nunq̄ȝ abijt retrorſum:
nec declinauit clypeus eius i
bello et haſta eius non eſt a-
uerſa. añ. Rex aūt dauid co-
operto capite incedēs lugebat
filium dicens: abſolon fili mi
fili mi abſolon quis mihi det
vt ego moriar pro te fili mi ab
ſolon. añ. Obſecro dn̄e affer
iniquitatem ſerui tui q₂ inſi-
piēter egi. añ. Dixitq̄ȝ dauid
ad dn̄m cū vidiſſet angeluz ce
dentez populū ego ſū qui pec-
caui ego inique egi: iſti q̄ oueſ
ſūt quid fecerūt. añ. Vnxerūt
ſalomonem ſadoch ſacerdos
⁊ nathan propheta in gyon: ⁊
ambulantes leti dixerūt viuat
rex in eternum alľa. Preſcrip
te anti. dicētur i veſpis. Sab
bato ſup mag. vel pro ſuffra.
a pria dn̄ica poſt trinitatꝫ vſ
q̄ȝ ad klas auguſti. Ad matu
tinas dum de tpe officiū dicī
tur. Inuitat Regem magnū
dominū Venite adoremus.
ps. Venite. In noctur. aña.
pſal. ℣. ⁊ laud. vt in pſalterio.
Sex lectiones de libris regū

vſq̄ȝ ad klas Auguſti. Vltie
tres de euangelio que p⁹ cum
capi. ⁊ col. ſuo ordine ponētur
℟. Deus omniū exau: ſm or
dinem vt infra repetenda q̄n
ens opus fuerit. Ad laud cap
⁊ collecta de dn̄ica pñti. Su-
per bened añ de euāge. dn̄ica-
li. Ad primā om̄ib⁊ dominicꝭ
dieb⁊ et ferialis duz feſtiue ca
nitur ſiue de tpe ſiue de ſctis
vſq̄ȝ ad aduentum. añ. Te in
uocamus. Cap. Om̄is ho-
mo quicūq̄ȝ. Cetera om̄ia vt
in pſalterio. Ita dico niſi ꝑpt
maiora feſta diceretur añ. de
feſto. Capl'm et collecta ſimi
liter de feria. Quod quando
fieri debebit ſuis in locis di-
cetur. Ad tertiam añ. Te ſēp
idem eſſe. Ad ſextā añ Spes
noſtra. Ad nonaz añ. Libera
nos. Cap. et col. de pñti dn̄i-
ca. ℟. Inclina cum ceterꝭ et
ſuis ℣. ad veſ. dum de tpe ca-
nitur. hymnus Lucis creator
℣. Dirigatur vſq̄ȝ ad aduētū
non mutatur. Cap ⁊ collecta
de pñti dn̄ica. Sup mag. añ.
de euangelio dn̄icali. Cetera
omnia vt in pſalterio. Feria ij
et ꝑ reliquas ferias duz de tē
pore canitur. Inuit. añ. ps. ℣.
lau. vt in pſalterio. Lcōes le-
guntur de libris Regum cū
tribus ℟. de hiſtoria Deus
omnium vt infra ſm ordinē
hiſtorie. Ad primā dum non

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

feſtiue canitur vſ⁊ ad aduen
tum añ. Adeſto deus. Cap.
Dñe miſere. ⁊ cetera vt ī pſal
terio. Ad horas et veſ. vt ſig-
natum eſt poſt octa. epiphaīe
Sed poſt primū Bñdıcam⁹
in matuti. ⁊ veſ. dicūtur ſuffra
gia ferialia. añ. Per ſignū cru
ciscum ceteris vt in pſalterio
habetur. ℟. Deus oīm exau-
ditoꝛ eſt ipe miſit angelum ſu
um ⁊ tulit me de ouib⁹ patris
mei. Et vnxit me vnctōne mi
ſericoꝛdie ſue. ℣. Dñs q̇ eripu
it me de oꝛe leonis ⁊ de manu
beſtie liberauit me. Et. ℟.
Dñs qui eripuit me de oꝛe le
onis et de manu beſtie libera
uit me. Ipe me eripiet de ma
nibus inimicoꝛum meoꝝ. ℣.
Miſit deus miſericoꝛdiā ſuā
et veritatem ſuā: animā meā
eripuit de medio catuloꝝ le-
onum Ipe me eripiet de. ℟.
Ego te tuli ꝺ domo patꝛ tui
dic dñs ⁊ poſui te paſcere gre
gem populi mei ⁊ fui tecuꝫ in
oībus vbicunqꝫ ambulaſti
Firmans regnuꝫ tuū ī eternū
℣. Feciqꝫ tibi nomen grande
iuxta nomen magnoꝛum qui
ſunt in terra Firmans. Glia.
Firmans. ℟. Montes gel-
boe nec ros nec pluuia veniat
ſuper vos Ubi ceciderunt foꝛ
tes iſrael. ℣. Oēs montes
in circuitu eius viſitet domi-
nus a gelboe tranſeat. Ubi.

℟. Exaudiſti dñe oꝛationēꝫ
ſerui tui vt edificarem tēpluꝫ
nomini tuo Benedic ⁊ ſancti
fica domum iſtam in ſempter
num deus iſrael. ℣. Qui regꝭ
iſrael intende qui deducis ve
lut ouem ioſeph. Benedic. ℟.
Dñe ſi conuerſus fuerit ꝑpl's
tuus ⁊ adoꝛauerit ad ſanctua
riū tuum. Tu exaudies ī celo
domine et libera eos de mani
bus inimicoꝛum eoꝝ. ℣. Qui
regis Tu Glia Tu. ℟. Au-
di domine hymnum ⁊ oꝛōnēꝫ
quam fuus tuus oꝛat coꝛā te
hodie vt ſint oculi tui apti et
aures tue intente Sup domū
iſtam die ac nocte. ℣. Reſpi-
ce domine de ſanctuario tuo.
⁊ de excelſo celoꝝ habitaculo
Super. ℟. Peccaui ſup nūe
rum arene maris ⁊ multiplica
ta ſunt peccata mea ⁊ nō ſum
dignus videre altitudinem ce
li p̄ multitudine iniquitatis
mee qm̄ irritaui iram tuam.
Et malum coꝛam te feci. ℣.
Qm̄ iniquitatem meam ego
cognoſco ⁊ peccatum meū cō
tra me eſt ſemper tibi ſoli pec-
caui Et malum. ℟. Factum
eſt dum tolleret dominus he-
lyam per turbinem in celum:
helizeus clamabat dicēs Pa-
ter mi pater mi currus iſrael ⁊
auriga eius. ℣. Eleuauitqꝫ
pallium Helye quod ccide-
rat ei pcuſſitqꝫ aquas ⁊ dixit.

Pater Gloria Pater. ℟. Re
cordare dñe teſtamenti tui: ⁊
dic angelo percutienti: ceſſet
iam manus tua. Ut non de-
ſoletur terra ⁊ ne pdas omnẽ
animã viuã. ℣. Quieſcet do
mine ira tua a populo tuo ⁊ a ciui
tate ſancta tua Ut non. ℟.
Preparate corda veſtra dño:
⁊ ſeruite illi ſoli. Et liberabit
vos de manibus inimicorum
veſtrorũ. ℣. Auferte deos alie
nos de medio veſtri Et. ℟.
Planxit autẽ dauid planctu
magno ſuper ſaul ⁊ ionathan
filium eius et dixit Quõ ceci
derunt fortes in bello ⁊ interi
erũt arma bellica. ℣. Mõtes
gelboe nec ros nec pluuia ve-
niat ſup vos. Quomõ. Glia.
Quõ. Lcões de pmo li. regũ.

Fuit vir vnus de rama-
thaym ſophim de mon
te ephraim ⁊ nomen eius Hel
chana Filius Roboam filij he
liu filij thau filij ſuph eufrate
us. Et habuit duas vxores
nomen vni Anna ⁊ nomen ſe-
cunde Fenenna. Fuerũtqꝫ fe-
nenne filij: anne aũt non erant
liberi. Et aſcendebat vir ille
de ciuitate ſua ſtatutis diebꝫ
vt adoraret et ſacrificaret do-
mino exercituũ in ſylo. Erãt
aũt hi duo filij heli ofni ⁊ phi-
nees ſacerdotes domini. Ve-
nit ergo dies ⁊ imolauit hel-
chana. deditqꝫ fenenne vxori
ſue ⁊ cunctis filijs eius ⁊ filia
bus ptes. Anne aũt dedit p-
tem vnã triſtis qꝛ annã dilige
bat. dñs aũt concluſerat vul-
uã eius. Affligebat quoqꝫ eã
emula eius ⁊ vehementer an-
gebat intantum vt exprobra-
ret qꝙ dominus concluſiſſet vul
uam eius. Sicqꝫ faciebat per
ſingulos annos cum redeũte
tempe aſcenderent ad templũ
dñi. et ſic prouocabat eã. Por
ro illa flebat et non capiebat
cibum. Dixit ergo ei Helcha
na vir ſuus Anna cur fles: et
quare non comedis: ⁊ quam-
obrem affligitur cor tuũ. Nũ-
quid non ego tibi melior ſum
qꝫ decem filij. Surrexit autẽ
Anna poſtqꝫ comederat ⁊ bi
berat in ſylo. Et heli ſacerdo
te ſedente ſuper ſellam añ po-
ſtes domus dñi cum eſſet an-
na amaro anĩo orauit ad do-
minũ flens largiter ⁊ votũ vo
uit dicens. Dñe exercituum ſi
reſpiciens videris afflictionẽ
famule tue ⁊ recordatus mei
fueris nec oblitus ancille tue
dederiſqꝫ ſerue tue ſexum virilẽ
dabo eum domino omĩbꝫ die
bus vite eius ⁊ nouacula non
aſcẽdet ſuper caput eius. Fa-
ctum eſt cum illa multiplica-
ret preces coram domino: vt
heli obſeruaret os eius. Por-
ro anna loquebatur in corde
ſuo tantumqꝫ labia eius mo-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN